

Проблеми формування корпоративної звітності

Власова О.Є., Харківська національна академія міського господарства

Сьогодні центрами консолідації власності й інтеграції капіталу в Україні стають корпоративні структури – крупні організації, засновники яких добровільно об'єднали ресурси і сформували систему господарювання з метою отримання підприємницького доходу. Чинне вітчизняне законодавство не розглядає корпорацію як організаційно-правову форму підприємницької діяльності, проте в економічній літературі зустрічаються визначення сутності корпорацій, що містять різні формальні ознаки таких структур: добровільне об'єднання юридичних і фізичних осіб для здійснення підприємницької діяльності; широкий діапазон видів діяльності; розвинена система господарських зв'язків; наявність штату професійних керівників.

Основу холдингової моделі, як різновидності корпоративної побудови організацій, складають дочірні підприємства або компанії. Слід зазначити, що сьогодні в національній законодавчій системі відсутні чітко визначені критерії для ідентифікації окремих господарюючих суб'єктів як дочірніх компаній по відношенню до їх засновників.

Розвиток ринку капіталів забезпечує корпораціям додаткові джерела фінансування шляхом залучення коштів кредиторів та інвесторів. Для чого в першу чергу необхідне надання повної і достовірної інформації про фінансовий стан та фінансові результати діяльності корпорації, яка формується в консолідованій фінансовій звітності корпорації.

Основним нормативним документом, що визначає порядок складання такого виду звітності в Україні є Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 20 «Консолідована фінансова звітність», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 30.07.1999 р. №176, який був розроблений на основі Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку 27 «Консолідовані та окремі фінансові звіти».

Одній з основних проблем складання консолідованої фінансової звітності в Україні є відсутність чіткої методології складання корпоративної звітності, що відображала би порядок формування елементів, що її складають.

Забезпечення адекватного відображення в бухгалтерському обліку і корпоративній звітності майна і джерел фінансування господарської діяльності корпорації вимагає виділення внутрішньогрупових операцій і внутрішньогрупового сальдо, а також частки меншості, що є однією з основних теоретико-методологічних проблем сучасного бухгалтерського обліку.

Підвищенню надійності і достовірності корпоративної звітності також сприяє формулювання способів корегування і адаптація методики формування нерозподіленого прибутку, що відображається в рядку 350 консолідованого Балансу.

Одним з елементів консолідованої звітності, що виникає в процесі об'єднання компаній, є гудвіл, який є різницею між вартістю придбання дочірнього

підприємства і часткою материнського підприємства у вартості придбаних чистих активів на дату придбання.

Проблему формування консолідованої фінансової звітності, що відповідає вимогам П(С)БО 20 і МСФО 27, сьогодні можна вирішити за допомогою розробки спеціальних Методичних рекомендацій.

На закінчення необхідно відзначити, що головною властивістю корпоративної звітності є її публічність, що дозволяє зацікавленим користувачам формувати думку про фінансово-господарську діяльність організації. У зв'язку з цим посилюється значення інформаційної функції корпоративної звітності і підвищується необхідність її формування за єдиними принципами, що дозволить учасникам ринку ухвалювати обґрунтовані економічні рішення, а інвесторам фінансувати надійні і прибуткові компанії.